

den, som det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termanfen) syntes at antage, at jeg vilde have, at man skulde see hen til de Arbeidsmænd, som sidde med en talrig Familie, og saa spørge, hvad en saadan Mand faaer til sin egen Part af sin Dagløn. Min Mening har været den, at man skal see hen til, hvad en Mand, der vil give en Arbeidsmand Tøden, er nødt til at give ham under almindelige Forhold, og saa er jeg overbevist om, at Enhver, der kender Noget til disse Forhold, vil indrømme mig, at for 20 β om Dagen er det ikke muligt at give en Mand, der skal arbejde saa strengt, som en Soldat vil komme til under den nye Ordning, den Deel af Tøden, som gaaer ud over Brødet. Det er jo indrømmet fra alle Sider, at dette ikke er tilstrækkeligt, og det er jo endogaa indrømmet af den høitærede Krigsminister, som udtrykkeligt gjør Forslag om at nedsætte den Lønning for de Menige, der blev vedtagen ved 2den Behandling; thi han troster sig paa den ene Side med, at $\frac{9}{10}$ ville have Midler nok til at forbedre deres Underhold, og paa den anden Side giver han Udfigt til, at han med Hensyn til den $\frac{1}{10}$, der ikke vil kunne leve af de 20 β , engang i Tiden vil stille Forslag om at faae en Bevilling, for at kunne uddele Almisse til dem. Deri ligger en fuldkommen klar Erkjendelse, og Mere har jeg ikke ønsket, end at de Talere, der i dette Spørgsmaal staae som mine Modstandere, ville indrømme, at det er umuligt, at en Mand kan leve paa en tarvelig Maade for 20 β om Dagen. Naar dette indrømmes saa klart, som skeet er, falder det Andet af sig selv, og saa bliver Spørgsmaalet simpelt hen det, om man vil forlange, hvad mine ærede Modstandere forlange, at Soldaten af sin egen Komme skal tilskyde, hvad der er nødvendigt for ham for at udføre Statens Tjeneste, eller om man vil erkjende, hvad jeg ønsker, at man skal erkjende, at Staten, naar den tvinger ham til at udføre Tjenesten, ogsaa bør sætte ham istand til at leve paa en tarvelig Maade, saalænge han har at udføre denne

Tjeneste. Der er noget Oprørende i, at den Børnepligtige i hele Samfundets Interesse skal gjøre denne Tjeneste, og samtidig skal være en Broderpart af den Sum, som er nødvendig, for at han kan leve, medens han gjør Tjenesten. Det er dog det Mindste, som de Andre, hvis Interesser han har at forsvare ligesafuldt som sine egne, kunne gjøre for Soldaten, at de hjælpe med til at være denne Deel af Byrden, som kan fordeles paa dem. Jeg skal derfor tillade mig indstændigt at raade til at vedtage den Forhøielse, som jeg har foreslaaet, og i alt Fald at forkaste den høitærede Ministers Forslag. Da det Underændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termanfen), og som gaaer ud paa at sætte Lønningen til 22 β daglig, kommer til Afgjørelse for den høitærede Ministers Forslag, vil jeg meget indstændigt anmode de ærede Medlemmer om at forkaste dette Underændringsforslag; thi der kan jo ikke være nogen Tvivl om, at Thinget i alle Tilfælde vil forkaste Krigsministerens Forslag, efterdi jeg ikke seer, at der fra den høitagtede Ministers Side er fremført en eneste Grund, der anstændigviis kunde bevæge Thinget til at forlade den Beslutning, det tog ved 2den Behandling.

Formanden: Jeg skal bemærke, at det Udtryk, som det ærede Medlem nys brugte, at der ikke har været anført Grunde, der anstændigviis kunde bevæge Thinget til at forlade den tidligere Afstemning, troer jeg ikke var vel valgt.

M. Jensen: Maaſtee jeg blot maae tillade mig at tilføie, at der i dette Ord ikke ligger nogensomhelst fornærmelig Tanke, jeg seer ikke noget Saadant deri. Havde jeg seet det deri, skulde jeg ikke have brugt dette Ord; jeg seer Sagen reent almindeligt fra et almindeligt fornuftigt Standpunkt.

S. M. Petersen: Ja, det ærede Medlem bemærkede nu til Slutningen, at han